

kan gøres for at få udfaset brugen af disse efter hr. Kolstrups og min opfattelse farlige klorerede opløsningsmidler af den danske produktion.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret og konstaterer, at ministeren er indstillet på, at vi kan forcere arbejdet med at få udfaset det stads, f.eks. tetraklorethylen. Og så må jeg lige understrege, at også jeg anerkender, at der er sket noget, men må konstatere, at 300 t er 300 t, og det er 300 t for meget. Men jeg finder, det er vigtigt, vi vender tilbage til sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1489

5) Til miljø- og energiministeren af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren skærpe kravene til renserier som foreslået af Fyns Amt og eventuelt fremme udvikling af alternativer til de nuværende renseteknikker, så klorerede opløsningsmidler helt kan undgås i renseprocessen?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Rensерier var godkendelsespligtige, men de blev som led i den forenkling, der var et af formålene med lovændringen i 1991, overført til listen over anmeldeligt virksomhed.

Kommunerne har både før og efter 1991 været tilsynsmyndighed, når det gælder renserier, og selve reguleringen sker nu ved hjælp af miljøbeskyttelseslovens § 42. Lovens generelle bestemmelser samt de mere specifikke krav i bekendtgørelser og vejledninger, der har betydning for renserier, er forholdsvis enkle både at overholde og kontrollere. Virksomhedernes anmeldelse, deres egen indsats og kommunernes løbende miljøtilsyn burde således sikre overholdelsen af kravene og dermed også være med til at sikre mod de forureninger, som vi desværre stadig ser eksempler på.

Den 1. februar 2000 har Miljøstyrelsen udmeldt årets tilsynsskemaer, hvor renserier indgår i det ene. Renserier vil derfor i år blive genstand for et indgående tilsyn i alle kommuner, og tilsynsberetningerne vil blive indrapporteret til Miljøstyrelsen, som vil vurdere resultaterne. Når denne vurdering foreligger, vil jeg overve-

je, om der skal tages skridt til at skærpe de gældende krav til renseribranchen.

Til den anden del af spørgsmålet kan jeg sige, at Dansk Renseriforening med støtte fra Miljøstyrelsens »Renere teknologi«-ordning gennemførte et projekt om renere teknologi i renseribranchen i 1995. Endvidere er der gennemført et demonstrationsprojekt, hvor rensesvæskens perklor bliver erstattet af ikkeklorerede kulbrinter. Dette er dog ikke uden problemer, fordi stofferne er brand- og eksplosionsfarlige, og der kan opstå problemer med ophobning af bakterier i disse anlæg.

Den seneste udvikling er at benytte flydende CO₂ under højt tryk. Denne teknologi er stadig under udvikling, og en af de første maskiner af denne type er netop kommet til afprøvning her i landet.

Der er således en masse i gang i øjeblikket, der kan medvirke til det, vi talte om før, nemlig at skabe reel basis for at udfase brugen af de klorerede opløsningsmidler i renseribranchen.

Søren Kolstrup (EL):

Jeg takker for svaret.

Jeg hæftede mig ved begrebet indgående tilsyn, og jeg vil gerne spørge, hvad det indgående tilsyn indebærer. Indebærer det f.eks., at man er indstillet på at sikre vel nok det mest centrale, nemlig at der ikke findes afløb, som er uforsvarlige? Indebærer det f.eks., at der bliver indført lukkede kredsløbssystemer, som man har det i en del af galvanoindustrien, hvor det jo fungerer yderst tilfredsstillende? Mit spørgsmål går altså på: Indebærer det indgående tilsyn lukkede afløb?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er helt enig med hr. Kolstrup i, at tilsyn ikke mindst må tage sigte på at sikre, at der ikke sker nogen udledning til kloaksystemet af disse stoffer, og det er jo netop her, kommunerne har alle forudsætninger for at vurdere dette, da det jo er dem, der driver rensningsanlæggene rundt omkring i Danmark.

Uden at kende detaljerne – men det vil jeg meget gerne dykke ned i og også svare hr. Kolstrup i f.eks. Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg – vil jeg tro, at det er den slags parametre, han nævner her, der indgår i den forstærkede tilsynsvirksomhed. Men lad mig oversende den skrivelse, som Miljøstyrelsen har udsendt her den 1. februar, og lad os så diskutere det i udvalget.